

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

HOTĂRÂRE

În numele Legii

cu privire la acțiunea depusă de

Silvia Cecan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea actul administrativ individual defavorabil - hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 „Cu privire la contestația împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău”.

*(Dosarul nr. 3d-17/24
NR. PIGD 2-24027439-01-3d-12032024)*

Sesizările cu privire la faptele judecătorului care pot constitui abateri disciplinare, depuse până la data intrării în vigoare a Legii nr. 5 din 02.02.2023, se vor examina conform prevederilor legale în vigoare la data depunerii.

14 martie 2023

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință publică cererea de chemare în judecată depusă de Silvia Cecan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

Mihail Calistrov, *grefier*

constată următoarele:

ARGUMENTELE PĂRȚILOR

a) Argumentele reclamantului

1. La 12 martie 2024 Silvia Cecan a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului Superior la Magistraturii, privind anularea actul administrativ individual defavorabil - hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 „Cu privire la contestația împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău”.

2. În motivarea acțiunii reclamanta au invocat că, prin Hotărârea nr. 432/27 din 10 octombrie 2023, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât, „Se admite parțial contestația depusă de inspectorul-judecător Diana Ioniță, împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău. Se anulează Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, în partea în care a fost încetată procedura cu privire la abaterile prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. c) și lit. i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău. Se adoptă o nouă hotărâre, prin care se constată abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. lit. c) și lit. i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, comisă de judecătorul Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău. În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, se încetează procedura disciplinară în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere disciplinară. În rest, Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022 se menține fără modificări”.

3. Indică reclamanta că, în hotărârea adoptată Plenul a conchis cu certitudine că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada îndeplinirii

cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. c) și i) din Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în acțiunile judecătorului Silvia Cegan (Vrabii) de la Curtea de Apel Chișinău.

4. Consideră că concluziile conținute în hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023, sunt neîntemeiate, contrare circumstanțelor de fapt stabilite în speță, logicii și certitudinii juridice.

5. Menționează că, pentru a angaja răspundere disciplinară a judecătorului, organul competent trebuie să constate dacă în acțiunile judecătorului sunt întrunite elementele componentei „abaterii disciplinare”, în special, dacă prin acțiunile sale, judecătorul a realizat latura obiectivă și latura subiectivă a componentei abaterii disciplinare.

6. De asemenea indică că nu este de acord cu constatările expuse în hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023.

7. Relevă că la caz nu au fost respectate prevederile art. 24 alin. (1) și alin. (2) din Legea cu privire la CSM nr. 947 din 19 iulie 1996, or ședința Plenului CSM în vederea examinării contestației inspectorului judecător Diana Ioniță împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, a fost fixată inițial pentru data de 3 octombrie 2023, iar la data de 10 octombrie 2023, a fost adoptată hotărârea în speță, însă subsemnata a recepționat copia hotărârii doar la data de 15 februarie 2024, mai mult, nici pe portalul CSM, până la data de 15 februarie 2024, această hotărâre nu a fost plasată/publicată, iar din aceste circumstanțe rezultă că hotărârea motivată nu a fost redactată în cel mult 30 de zile, așa cum impun prevederile Legii speciale.

8. Totodată indică că, din conținutul hotărârii din 10 octombrie 2023, atestă că Plenul constată că hotărârea motivată a Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022 a fost recepționată de către contestatar - inspectorul-judecător Diana Ioniță la data de 3 mai 2022, fapt contrasemnat de către aceasta în materialele cauzei disciplinare însă, reiterează că hotărârea Colegiului disciplinar a fost adoptată la 18 martie 2022, fiind plasată și pe portalul CSM, totodată, Colegiul disciplinar, dar și inspecția judiciară se află în incinta CSM, prin urmare, în opinia subsemnatei, contestația depusă de inspectorul judecător la 3 mai 2022, a fost depusă cu depășirea termenului prevăzut de lege.

9. Comunică că, în speță lipsesc temeiuri legale de a considera că contestația urmează a fi repusă în termenul legal, relevant la acest capitol este și faptul că în hotărârea adoptată Plenul a preluat la acest capitol

argumentele inspectorului judecător, statuând că hotărârea motivată a Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022 a fost recepționată de către contestatar - inspectorul-judecător Diana Ioniță la data de 3 mai 2022, fapt contrasemnat de către aceasta în materialele cauzei disciplinare, adică s-a bazat doar pe alegațiile inspectorului judecător.

10. În această ordine de idei, menționează că prin preluarea strictă doar a motivelor inspectorului judecător cu privire la respectarea termenului de depunere a contestație, se creează aparența că repunerea contestației în termen, de către Plen ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor, ceea ce în accepțiunea CtEDO urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului - dreptul la un proces echitabil, care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare.

11. Astfel, reieșind din motivarea Plenului la acest capitol, sunt premise de a considera că în speță a fost încălcat termenul de 15 zile, or termenul de 15 zile este un termen de decădere, iar prin expirarea acestui termen, hotărârile necontestate ale colegiului disciplinar devin irevocabile, în speță, Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, a devenit irevocabilă.

12. La caz consideră că la adoptarea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023, nu s-a ținut cont de prevederile legale, or reținând motivele din partea constatatoare a hotărârii adoptate de Plen, la capitolul argumentele contestației, și motivele reținute de Plen la adoptarea hotărârii, atestă că argumentele cu privire la motivarea Hotărârii Plenului au fost preluate din contestația inspectorului judecător.

13. Comunică că, deși Plenul a reținut abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în sarcina judecătorului, atestă că art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, în redacția actuală denotă că abaterea disciplinară prevăzută la lit. c) a fost abrogată prin Legea nr.5 din 02.02.2023, în vigoare 18.04.2023, prin urmare, soluția Plenului nu poate fi reținută la momentul actual, or la fila 13 din Hotărâre, Plenul reține că judecătorul vizat a admis acțiuni în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente și a încălcat normele imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

14. Prin urmare, după cum rezultă din textul hotărârii contestate, presupusa abatere disciplinară a judecătorului prevăzută la art. 4 lit. i) din

Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, este în similitudine cu presupusa abatere prevăzută la art. 4 lit. c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, prevedere care a fost abrogată la 02.02.2023 și intrată în vigoare la 18.04.2024, în speță, presupusele abateri disciplinare constatate nu mai există de drept, or circumstanțele de fapt și de drept reținute de inspectorul judecător și preluate de Plen în prezenta speță, nu mai sunt reglementate de Lege.

15. **Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii reține că responsabilitatea nemijlocită și directă pentru actele întreprinse în vederea soluționării cauzei penale o poartă judecătorul-raportor.** Or, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la 21 ianuarie 2020 cauza penală de învinuire a lui Dumitru Coșneanu în mod automat-aleatoriu a fost repartizată spre examinare anume magistratului Silvia Vrabii, care urma să examineze cauza în completul de judecată, format suplimentar din magistrații Ion Pleșca și Alexandru Spoială. Astfel, și la acest capitol motivele pe care Plenul și-a bazat concluzia au fost preluate din contestația inspectorului judecător.

16. Mai mult, atestă că cauza penală a fost judecată de completul format din Președintele ședinței, judecătorul Silvia Vrabii și judecătorii Elena Cojocari și Alexandru Spoială, decizia adoptată a fost semnată de completul format din Președintele ședinței, judecătorul Silvia Vrabii și judecătorii Elena Cojocari și Alexandru Spoială, complet constituit în baza încheierii Președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău, Lidia Bulgac din 22 iulie 2020.

17. Subliniază că reieșind din prevederile art. 413 alin. (2), art. 418, alin. (1), art. 339 din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în ordine de apel, deliberarea și adoptarea hotărârii poartă un caracter colegial, respectiv, concluzia inspectorului judecător și a Plenului în partea în care s-a invocat/reținut că responsabilitatea nemijlocită și directă pentru actele întreprinse în vederea soluționării cauzei penale o poartă judecătorul-raportor, contravine normelor de procedură.

18. Mai mult, deși pe de o parte inspectorul judecător invocă, iar Plenul constată că responsabilitatea nemijlocită și directă pentru actele întreprinse în vederea soluționării cauzei penale o poartă judecătorul-raportor, pe de altă parte, toate motivele reținute de Plen în baza cărora au fost stabilite presupuse abateri disciplinare rezultă în mod direct doar din decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2020, prin care a fost casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, iar instanța ierarhic superioară, casând decizia instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare, în calitate de temeuri de fapt și de drept a

reținut erori comise de instanța de apel, de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău care a adoptat decizia în speță și nu careva erori admise de judecătorul raportor.

19. **Cu referire la presupusa sesizare a Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție, dar și cu referire la subiecții de drept care pot depune sesizări la inspecția judiciară**, reținând prevederilor art. 3, art. 19, art. 20 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, consideră că indicațiile scrise de mână pe o foaie de calendar ale președintelui interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, Gafton Luiza, din 20 ianuarie 2021 nu întrunesc condițiile de formă ale unei sesizări în sensul prevederilor art. 20 al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, or, în conținutul acesteia nu au fost specificate faptele judecătorului Silvia Vrabii ce ar putea constitui abateri disciplinare, fiind solicitată doar verificarea existenței temeiului de inițiere a procedurii disciplinare în privința judecătorului Silvia Vrabii de la Curtea de Apel Chișinău.

20. Prin urmare, indicațiile președintelui interimar al Consiliului Superior al Magistraturii în astfel de formă și cu un astfel de conținut nu sunt în corespundere cu art. 20 al Legii indicate, adică nu corespund cerințelor unei sesizări. Colegiul disciplinar, anterior deja s-a expus de o cauză analogică (cauza disciplinară Brînza Liubovi de la Curtea de Apel Chișinău).

21. Respectiv, în conformitate cu art. 22 al Legii indicate, dacă sesizarea nu corespunde condițiilor de formă și conținut stabilite de art. 20, Inspecția judiciară, inspectorul- judecător în termen de 3 zile lucrătoare din ziua în care i-a fost repartizată sesizarea pentru verificarea prealabilă, o restituie autorului cu indicarea neajunsurilor stabilite printr-o decizie nesuscetibilă de atac și explicarea dreptului de a depune o nouă sesizare.

22. Astfel, consideră că inspectorul-judecător nu a respectat aceste cerințe legale prin admiterea spre examinare a acestei sesizări (adresări), care nu poate fi apreciată ca sesizare în sensul art. 20 al legii indicate, or de către Inspecția judiciară nu au fost întreprinse acțiunile stipulate în art. 22 al legii de referință de a restitui subiectului sesizării această adresare pentru a înlătura neajunsurile stabilite și anume corespunderea condițiilor de formă și conținut.

23. **Cu referire la nota informativă a Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție, care a fost considerată ca sesizare, consideră că potrivit art. 19 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în vigoare la data depunerii presupusei sesizări, judecătorul din cadrul Curții Supreme de Justiție care a judecat o cauză penală în ordine de recurs și prin decizia la a cărei adoptare a participat a desființat actul contestat, nu poate fi subiectul care potrivit legii este în drept să sesizeze Inspecția judiciară cu privire la pretinse încălcări disciplinare.**

24. În același context, atestă că și la acest capitol Plenul a preluat alegațiile expuse de inspectorul judecător în contestația sa cu referire la faptul că președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, în sensul alin. (1) lit. a) este subiect al sesizării în calitatea persoanei care poate invoca un interes legitim. Deci, sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii de către președintele Curții Supreme de Justiție privind încălcările stabilite în procesul controlului jurisdicțional este îndreptățită și de prevederile art. 114 din Constituție și art. 15 din Legea nr. 514 din 6 iulie 1995 cu privire la organizarea judecătorească, potrivit căroră, justiția se desfășoară în numele Legii prin intermediul Curții Supreme de Justiție, curților de apel, judecătorilor. Or, Vladimir Timofti (autorul sesizării) în calitate de președinte al completului de judecată (format suplimentar din magistrații Nadejda Toma, Anatolie Turcan, Elena Cobzac, Victor Boico) a participat personal și nemijlocit la examinarea în ordine de recurs a cauzei penale de învinuire a lui Dumitru Coșneanu. Prin urmare, interesul legitim al președintelui Curții Supreme de Justiție și președinte al completului de judecată este incontestabil, expres stabilit prin reglementări constituționale, dar și legislative conexe procesului de desfășurare a justiției.

25. Reține că persoana care poate invoca un interes legitim, nu poate fi judecătorul, or ultimul, în cadrul examinării cauzei nu poate urmări un interes legitim în cadrul procesului, or însăși inspectorul judecător, dar și Plenul CSM, în hotărârea adoptată reține că Vladimir Timofti (autorul sesizării) în calitate de președinte al completului de judecată (format suplimentar din magistrații Nadejda Toma, Anatolie Turcan, Elena Cobzac, Victor Boico) a participat personal și nemijlocit la examinarea în ordine de recurs a cauzei penale de învinuire a lui Dumitru Coșneanu.

26. Or, anumite acte juridice, fapte juridice, sau circumstanțe pot fi „atacate” de orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, în limbaj științific, s-a statuat că în cadrul litigiilor de contencios administrativ, are calitate procesuală activă orice persoană particulară care justifică un interes în anularea actului.

27. Totodată, reieșind din prevederile Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a inspecției judiciare, care reglementează direct organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției Judiciare, Președintele completului de judecată, **judecătorul Curții Supreme de Justiție, care examinează cauza și care pronunță un act judecătoresc nu se regăsește la pct. 10.1 și respectiv nu poate fi subiectul de drept care poate înainta sesizări cu privire la presupuse încălcări disciplinare a unui judecător** care a adoptat un act, care a fost contestat potrivit legii și asupra căruia în ordine ierarhic superioară urmează să se expună.

28. Cu referire la constatarea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 alin.(1) lit. c) și i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2024, cu privire a răspunderea disciplinară a judecătorilor, indică că, prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 19 decembrie 2019, procesul penal în privința lui Dumitru Coșneanu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. e), f) și art. 322 alin.(1) din Codul penal, s-a încetat în legătură cu existența circumstanțelor care exclud sau condiționează pornirea urmării penale și tragerea la răspundere penală, corpul delict - un pachet cu 102,74 gr de marijuană, urmând a fi nimicit.

29. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, procurorul adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului Rezina, Anatolie Maliuta a înaintat cerere de apel.

30. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, s-a admis apelul declarat de procurorul adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului Rezina, Anatolie Maliuta, împotriva sentinței Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 19 decembrie 2019. S-a casat această sentință și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează; „Coșneanu Dumitru Ion se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.217¹ alin.(3) lit. e) f) din Codul penal și în corespundere cu prevederile acestuia articol i se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani. Coșneanu Dumitru Ion pe art. 322 alin.(1) din Codul penal, se liberează de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. În conformitate cu prevederile art. 85 din Codul penal, prin cumul de sentințe, a adăuga parțial la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2019, stabilindu-i inculpatului pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Termenul executării pedepsei inculpatului de calculat din data de 29 iulie 2020. Corpurile delict - un pachet cu 102,74 gr. de marijuană, de nimicit”.

31. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recursuri ordinare de către procurorul din Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, dar și de către avocatul Angela Vuico în interesele inculpatului Dumitru Coșneanu.

32. Drept urmare a examinării recursurilor ordinare, Colegiul penal lărgit (format din magistrații Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac și Victor Boico) al Curții Supreme de Justiție, prin decizia din 15 decembrie 2020, a admis recursurile și a casat integral decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020 cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată (decizia motivată pronunțată la 14 ianuarie 2021).

33. Curtea Supremă de Justiție în argumentarea soluției a reținut că, la examinarea cauzei penale în apel, instanța de judecată nu a fost constituită potrivit legii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

34. Astfel, consideră că argumentele Curții Supreme de Justiție, reținute la adoptarea deciziei din 15 decembrie 2020, reprezintă erorile de drept comise de instanța de apel la judecarea cauzei, care au fost înlăturate prin desființarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, cu remiterea cauzei la rejudecare, în același sens, **nu reprezintă abateri disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. c) și i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2024, cu privire a răspunderea disciplinară a judecătorilor, în sensul reținut potrivit hotărârii Plenului CSM.**

35. Reiterează că în Legea nr. 178 sunt reglementate abateri disciplinare care îi vizează pe judecătorii cu funcții de execuție, dar și reguli speciale pentru cei cu funcții de conducere sau care sunt membri în organismele disciplinare.

36. **Cu referire la presupusa abatere disciplinară prevăzută la art. 4 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 178,** reține că competența profesională este o chestiune evaluată la momentul selectării candidaturii pentru funcția de judecător, respectiv pe parcursul carierei. Faptul că un judecător este incompetent nu poate fi stabilit prin analiza unei singure hotărâri sau unei singure măsuri procesuale. Or, această analiză nici măcar nu ar fi putut fi făcută de Colegiul disciplinar, ci de Colegiul de evaluare. Iar scopul evaluării nu este nici pe departe sancționarea magistratului, ci îmbunătățirea performanțelor judecătorului.

37. **Cu referire la presupusa abatere disciplinară prevăzută la art. 4 alin.(1) lit. i) din Legea nr. 178,** reține că „încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției”. Astfel reglementarea se referă la tipul normelor încălcate (imperative) sau se referă la locul și timpul încălcării (în procesul judiciar). De exemplu, în Legea nr. 544, art. 15, se găsesc enumerate obligațiile statutare ale judecătorilor, dar care trebuie respectate, inclusiv în timpul soluționării cauzelor: să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului. Un judecător nu ar trebui sancționat pentru încălcarea acestor obligații, chiar și în timpul soluționării unei cauze. Și spune aceasta pentru că, de exemplu, legiuitorul a renunțat la abaterea care consta în „aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme” prezentă în forma inițială a Legii nr. 178 din anul 2015. În primul rând, în orice proces judiciar se încalcă norme.

38. Unele încălcări sunt lovite de nulitate absolută și duc la înlăturarea actelor ilegale și refacerea procedurii, altele sunt lovite de nulitate relativă și se acoperă dacă nu au fost invocate într-un anumit termen. Nu este echitabil ca orice încălcare, deci, chiar și cea care nu are un rezultat negativ procesual, să genereze răspunderea disciplinară a judecătorului cauzei.

39. Plenului CSM explică ce înseamnă norme imperative: „Norme imperative se consideră acelea, care impun o anumită conduită, de la care nu se pot face derogări, adică nu pot fi stabilite alte reguli pentru raportul lor juridic decât cele impuse. În baza acestor norme se poate cere săvârșirea unei acțiuni sau abținerea de la săvârșirea unei acțiuni, prin obligarea la un comportament de la care subiecții de drept nu se pot abate. Astfel, normele de drept imperative sunt acelea care impun subiecților de drept o acțiune sau îi obligă la o abstențiune, care stabilesc o conduită univocă și strict determinată obligatorie pentru subiectul de drept. De asemenea aceste norme interzic subiectului de drept, sub sancțiuni, derogarea de la ele sau neaplicarea lor.

40. Însă, în opinia ei, circumstanțele constatate de Plen sunt declarative, în acest sens, Curtea reține că potrivit Recomandării CM/Rec(2010)12: „68. Nu poate fi antrenată răspunderea a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință. Judecătorii nu trebuie să fie responsabili personal în cazul în care decizia lor este infirmată sau modificată într-o cale de atac.

41. Prin urmare, consideră că simpla interpretare a legii, stabilire a faptelor sau apreciere a probelor de către judecător pentru a soluționa cauzele nu trebuie să genereze răspunderea civilă, penală sau disciplinară, chiar și în caz de neglijență ordinară, or judecătorii trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a soluționa cauzele imparțial, potrivit propriei lor convingeri și interpretări a faptelor, precum și în conformitate cu legea aplicabilă, răspunderea civilă (sau penală) poate limita discreția unui judecător de a interpreta și de a aplica legea.

42. Astfel, Plenul urma să rețină că răspunderea judecătorilor nu trebuie să se extindă asupra interpretării legale pe care o adoptă în procesul de examinare judiciară. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare.

43. La caz, analizând conținutul hotărârii Plenului, nu se rețin ca fiind indicate expres careva erori săvârșite în mod intenționat de judecător, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă.

44. Aspectul non-mecanic de judecare a cauzei presupune faptul că răspunderea individuală pentru exercitarea funcțiilor judiciare nu trebuie să

depindă doar de soluția pronunțată pe această cauză în instanța superioară. Răspunderea ar trebui să fie legată mai cu seamă doar de respectarea de către judecător a standardelor de conduită profesională, etică și respectarea procedurilor legale. Simplul fapt că o hotărâre judecătorească este anulată în instanța superioară nu înseamnă că judecătorul din instanța inferioară a încălcat standardele profesionale sau a încălcat legea.

45. Mai indică că, independența judecătorească impune condiția ca judecătorii să fie protejați de influența din partea altor puteri ale statului și ca fiecare judecător să beneficieze de libertate profesională în interpretarea legii, în evaluarea faptelor și aprecierea probelor în fiecare caz individual. Prin urmare, deciziile eronate trebuie să poată fi corectate prin intermediul căilor de atac și nu pot avea drept consecință responsabilizarea individuală a judecătorilor. Or, rolul căilor de atac este anume de a îndrepta eventualele greșeli ale instanțelor inferioare. În calitate de excepții, pot servi doar cazurile în care, în procesul de luare a deciziilor, judecătorii au acționat cu rea-voință sau au admis o omisiune gravă. Aceeași opinie este împărtășită de către Comisia de la Veneția.

46. La caz, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, a fost corectată prin intermediul căii de atac - recursul, fiind adoptată decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2020, iar în prezența deciziei instanței ierarhic superioare care a casat decizia la a cărei adoptare a participat, nu poate surveni ca consecință responsabilizarea individuală a judecătorului Silvia Cecan.

47. Menționează că, judecătorii nu pot fi constrânși să-și exercite atribuțiile sub amenințarea unei sancțiuni, fapt care poate influența în mod nefavorabil hotărârile ce urmează a fi adoptate. Or, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, judecătorii trebuie să beneficieze de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință. **Din aceste raționamente, aprecierile judecătorului care au determinat adoptarea unei hotărâri într-o anumită cauză, hotărâre judecătorească care a fost anulată sau modificată, nu pot servi în calitate de temei decisiv pentru sancționarea judecătorului.** Aplicarea actelor normative, fiind sarcina primară a instanțelor judecătorești, în cazul în care vine în contradicție cu respectarea drepturilor fundamentale ale persoanei, devine imputabilă judecătorului doar în consecința exercitării atribuțiilor cu rea-credință sau neglijență la efectuarea actului de justiție.

48. De asemenea notează că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit că judecătorii, potrivit principiilor internaționale privind independența judecătorească, nu pot fi trași la răspundere pentru (1) erori judiciare care nu implică reaua-credință și (2) diferențe în interpretarea și

aplicarea legii. Remediul principal pentru corectarea acestor greșeli este exercitarea căilor de atac, iar casarea unei hotărâri de către instanțele superioare nu înseamnă în mod automat că judecătorul nu a acționat într-un mod profesionist.

49. Curtea mai retine că faptul de a folosi o hotărâre judecătorească casată de către o instanță superioară ca motiv pentru determinarea ilegalității și atragerea la răspundere a judecătorului nu corespunde în sine standardelor europene.

50. Totodată, deși Plenul CSM în Hotărârea adoptată a reținut temeiul prevăzut de art.4 lit. c) și i) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, atestă că reieșind din norma legală, constituie abatere disciplinară adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice.

51. Remarcă faptul că procedura de sancționare a judecătorului urmează a fi realizată în strictă conformitate cu Constituția și prevederile legale. Colegiul disciplinar, în calitate de instanță disciplinară, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie să stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente constitutive abaterea disciplinară nu există și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

52. Conform art.36 alin.(1) din Legea nr.178: „Colegiul disciplinar poate constata abaterea disciplinară și poate aplica sancțiuni disciplinare (...) doar în cazul în care constată că fapta imputată a fost săvârșită cu intenție sau din neglijență gravă”. Rezultă că această formă de vinovăție trebuie să fie identificată pentru toate abaterile din art. 4 și nu doar pentru cea pe care legiuitorul a indicat-o în mod expres.

53. Acțiunea intenționată sau cu rea-credință din partea judecătorului, presupune că judecătorul a încălcat conștient normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane. La caz, Plenul nu a constatat și nu a motivat că faptele imputate judecătorului Silvia Cecan au fost săvârșite cu intenție sau din neglijență gravă. Din conținutul Hotărârii nu se regăsesc careva explicații cu privire la cum s-a manifestat intenția sau neglijența gravă reținută în sarcina subsemnatei.

54. Subliniază că, Plenul nu a făcut trimitere la careva probe ce ar certifica existența unor circumstanțe din care să rezulte că judecătorul Silvia Cecan nu a luat în calcul, din culpă, în mod grav, neîndoielnic sau nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

55. De asemenea, pentru a putea fi antrenată răspunderea disciplinară este necesară prezența acțiunii intenționate sau cu rea-credință din partea judecătorului, care ar presupune că judecătorul a încălcat conștient normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane sau a unor drepturi, iar din textul Hotărârii contestate nu se atestă că Plenul a constatat că a fost comisă o acțiunea intenționată sau cu rea-credință din partea judecătorului Silvia Cecan, or, care ar fi această acțiune și prin ce s-a manifestat ea, dar și din analiza căror probe ar rezulta că această presupusă acțiune este intenționată și cu rea-credință, din motivarea hotărârii, aprecierea Plenului nu este posibil de identificat.

56. Consideră că relevante speței sunt și următoarele: la 27 ianuarie 2017, Plenul Colegiului disciplinar, examinând în ansamblu materialele procedurii disciplinare, prin hotărârea nr.2/1, l-a sancționat cu avertisment pe judecător pentru comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.4 alin. (1) lit. i) din Legea nr.178. Plenul CSM a admis contestația judecătorului și a respins sesizarea motivând că, deși curtea de apel a reținut că „judecătorul de instrucție a emis o încheiere nemotivată, pripită și nu a ținut cont de circumstanțele de fapt și de drept” în aceasta „nu este menționat că judecătorul ar fi comis careva ilegalități, care îi pot fi imputate” și „nu este menționat că judecătorul ar fi aplicat în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicat repetat din neglijență gravă legislația contrar practicii judiciare uniforme”, iar, în opinia subsemnatei soluția Plenului reiterată supra este aplicabilă speței, mai mult, având în vedere circumstanțele expuse în Hotărârea contestată la caz și circumstanțele expuse în Hotărârea Plenului inserată în prezentul aliniat, se atestă că la adoptarea Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 „Cu privire la contestația împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău, nu s-a ținut cont de practica CSM.

57. Mai mult, solicită ca instanța să țină cont de faptul că tipul de erori care au fost admise în decizia instanței de apel și care constituie obiectul de studiu în prezenta speță, persistă preponderent în cauzele penale, iar Curtea Supremă de Justiție casează un procent relativ mare de decizii a instanțelor de apel pe aceste motive, însă în nici un caz, aceste omisiuni/erori nu au condiționat constatarea abaterilor disciplinare în sarcina judecătorilor instanțelor de apel, or au fost lichidate în rezultatul exercitării căilor de atac, prin deciziile instanței ierarhic superioare.

b) Argumentele Pârâtului

58. La 26 aprilie 2024 Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință solicitând respingerea ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Silvia Cecan împotriva Consiliului Superior al

Magistraturii cu privire la anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 cu privire la contestație împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău.

59. În motivarea referinței a indicat că, consideră acțiunea în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă.

60. Notează că, la 20 ianuarie 2021 Inspekția judiciară a fost sesizată de președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Timofti, privind acțiunile judecătorului Silvia Cecan (Vrabii) de la Curtea de Apel Chișinău raportate la încălcarea prevederilor legale în procesul examinării în ordine de apel a cauzei penale de învinuire a lui Dumitru Coșneanu de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. e), f) și art. 322 alin. (1) din Codul penal.

61. Prin dispoziția nr. 37s-241m din 21 ianuarie 2021 a inspectorului-judecător principal, sesizarea a fost repartizată pentru examinare inspectorului-judecător Diana Ioniță.

62. Prin rezoluția din 16 februarie 2021, inspectorul-judecător Diana Ioniță a dispus pornirea procedurii disciplinare și începerea cercetării disciplinare în privința judecătorului Silvia Cecan (Vrabii) de la Curtea de Apel Chișinău, în baza art. 4 alin. (1) lit. c), i), j), p) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

63. Potrivit raportului nr. 37s-241m din 16 martie 2021, inspectorul-judecător Diana Ioniță a considerat că elementele abaterilor prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. c), i), j), p) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, s-au constituit pe motive imputabile judecătorului Silvia Cecan (Vrabii) de la Curtea de Apel Chișinău.

64. Plenul Colegiului disciplinar examinând cauza disciplinară, prin Hotărârea nr. 3/3 din 18 martie 2022 a încetat procedura disciplinară intentată în temeiul sesizării (Notei informative nr. 241m din 20 ianuarie 2021), depuse de președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Timofti, în privința acțiunilor judecătorului Silvia Cecan (Vrabii) de la Curtea de Apel Chișinău.

65. La 13 mai 2022 inspectorul-judecător Diana Ioniță a depus la Consiliul Superior al Magistraturii contestație împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, prin care a fost încetată procedura disciplinară intentată în temeiul sesizării depuse de președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Timofti, în privința acțiunilor judecătorului Silvia Cecan (Vrabii) de la Curtea de Apel Chișinău.

66. Prin hotărârea nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a fost admisă parțial contestație depusă de inspectorul-judecător Diana Ioniță, s-a anulat hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, în partea în care a fost încetată procedura cu privire la abaterile prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. c) și lit. i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău și s-a adoptat o nouă hotărâre, prin care s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. c) și lit. i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, comisă de judecătorul Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău. În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, s-a încetat procedura disciplinară în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere disciplinară. În rest, hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022 s-a menținut fără modificări.

67. Conform extrasului din poșta electronică, copia hotărârii motivate a fost expediată judecătorului Silvia Cecan la data de 15 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice.

68. Consiliul Superior al Magistraturii consideră afirmații reclamantei precum că contestația inspectorului-judecător a fost depusă cu depășirea termenului prevăzut de lege, ca fiind eronate, or, în hotărârea contestată, Plenul Consiliului a constatat cu certitudine că, hotărârea motivată a Colegiului disciplinar a fost recepționată de către contestatar, inspectorul-judecător Diana Ioniță la data de 3 mai 2022, dovada în acest sens fiind anexată la materialele procedurii disciplinare.

69. Totodată, fiind apreciat ca declarativ și raționamentul reclamantei precum că prin preluarea strictă doar a motivelor inspectorului-judecător cu privire la respectarea termenului de depunere a contestației, se creează aparența că repunerea contestației în termen, de către Plen ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor, ceea ce în accepțiunea CtEDO urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului - dreptul la un proces echitabil, care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare.

70. În continuare, Consiliul Superior al Magistraturii apreciază ca fiind neîntemeiată alegația reclamantei precum că, reieșind din prevederile Regulamentului care reglementează direct organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției Judiciare, Președintele completului de judecată, judecătorul Curții Supreme de Justiție, care examinează cauza și care

pronunță un act judecătoresc nu se regăsește la pct. 10.1 și respectiv nu poate fi subiectul de drept care poate înainta sesizări cu privire la presupuse încălcări disciplinare a unui judecător care a adoptat un act, ce a fost contestat. Or, în conformitate cu art. 19 alin. (1) lit. a), alin. (2) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători poate fi înaintată de: a) persoana ale cărei drepturi au fost încălcate ca urmare a faptei comise de judecător sau o altă persoană care poate invoca un interes legitim. Subiecții prevăzuți în alin. (1) pot înainta sesizarea privind faptele care le-au devenit cunoscute în exercitarea drepturilor sau atribuțiilor de funcție ce le dețin sau în baza informațiilor difuzate de mass-media.

71. Mai indică că, în speță, un interes legitim al președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Timofti rezultă din dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 789 din 26 martie 1996 cu privire la Curtea Supremă de Justiție, care stipulează că Curtea Supremă de Justiție este instanța judecătorească supremă care asigură aplicarea corectă și uniformă a legislației de către toate instanțele judecătorești, soluționarea litigiilor apărute în cadrul aplicării legilor, garantează responsabilitatea statului fără de cetățean și a cetățeanului față de stat.

72. Prin urmare, în acord cu prevederile enunțate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că în speță președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Timofti este persoana care poate invoca un interes legitim, or, în exercitarea atribuțiilor sale, i-au devenit cunoscute faptele/acțiunile judecătorului Silvia Cecan (Vrabii) de la Curtea de Apel Chișinău referitor la încălcarea normelor legale.

73. Ce ține de indicațiile președintelui interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, așa cum au fost evaluate de Colegiul disciplinar, Consiliul Superior al Magistraturii a taxat că acestea reprezintă rezoluția președintelui Consiliului privind transmiterea sesizării (notei informative) spre examinare Inspecției judiciare.

74. Consiliul Superior al Magistraturii a conchis că procedura disciplinară în privința acțiunilor judecătorului Silvia Cecan (Vrabii) de la Curtea de Apel Chișinău a fost intentată în temeiul sesizării depuse de președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Timofti, ce corespunde exigențelor prevăzute de art. 20 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

75. Menționează că, succesiv, în cererea de chemare în judecată, judecătorul Silvia Cecan a notat că deși Plenul a reținut în acțiunile sale abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în redacția actuală a legii se atestă că abaterea disciplinară prevăzută de art. 4

lit. c) a fost abrogată prin Legea nr. 5 din 02 februarie 2023, în vigoare 18 aprilie 2023, considerând astfel că, soluția Plenului nu poate fi reținută la momentul actual, or la fila 13 din Hotărâre. Plenul reține că judecătorul vizat a admis acțiuni în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente și a încălcat normele imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

76. Tot, aici reclamanta a invocat prevederile art. 48 alin. (2) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, conform cărora dispozițiile tranzitorii ale actului normativ cuprind măsurile ce se instituie cu privire la continuarea raporturilor juridice născute în temeiul vechilor reglementări care urmează a fi abrogate sau înlocuite de noul act normativ.

77. Iar, conform art. 73 alin. (4) din aceeași Lege, au efect retroactiv doar actele normative prin care se stabilesc sancțiuni mai blânde.

78. Însă, la acest aspect, reclamanta nu a ținut cont de dispozițiile art. IV alin. (3) din Legea nr. 5 din 2 februarie 2023 (prin care a fost abrogat lit. c) din art. 4 din Legea cu privire la răspundere disciplinară), care notează expres că sesizările cu privire la faptele judecătorului care pot constitui abateri disciplinare, depuse până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor examina conform prevederilor legale în vigoare la data depunerii.

79. În această ordine de idei, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a considerat că acuzațiile aduse magistratului Silvia Cegan în baza art. 4 alin. (1) lit. c) și i) sunt întemeiate, or, judecătorul vizat, în activitatea sa, a admis acțiuni în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente precum și a încălcat normele imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

80. Consiliul Superior al Magistraturii a reținut că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020 (completul de judecată - Silvia Cegan (Vrăbii), Elena Cojocari și Alexandru Spoială), a fost admis apelul declarat de procuror, s-a casat sentința din 19 decembrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dumitru Coșneanu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. e), f) din Codul penal la 6 ani închisoare, iar în baza art. 322 alin. (1) din Codul penal inculpatul a fost liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. Conform prevederilor art. 85 din Codul penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 29 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, stabilindu-i inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

81. Drept urmare a analizei conținutului deciziei instanței de apel, Consiliul Superior al Magistraturii a constatat calificarea acțiunilor inculpatului Dumitru Coșneanu de către instanța de judecată în baza art. 322 alin. (1) din Codul penal, cu textul normei - încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, acțiune săvârșită în proporții mari, fapte pasibile de răspundere penală.

82. Aici, prin Legea pentru modificarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 157 din 26 iulie 2018 în vigoare din 14 octombrie 2018, textul art. 322 alin. (1) din Codul penal, a fost modificat în „transmiterea tănuită de control prin orice mijloace persoanelor deținute în instituțiile penitenciare a obiectelor sau a substanțelor a căror transmitere ori păstrare este interzisă conform legislației privind executarea hotărârilor cu caracter penal”, fiind exclusă acțiunea de încercare de transmitere”, prevăzută în textul art. 322 alin. (1) din Codul penal (redacția Legii nr. 2017 din 07 noiembrie 2016).

83. Astfel, s-a stabilit că instanța de apel la calificarea acțiunilor inculpatului Dumitru Coșneanu nu a ținut cont de această modificare a legii penale, și, în consecință, a adoptat o decizie neconformă modificărilor de actualitate ale art. 322 din Codul penal.

84. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că faptele magistratului vizat nu au fost ghidate de anumite motive plauzibile în acest sens și denotă o atitudine neprofesională și iresponsabilitatea acestuia față de atribuțiile de îndeplinire a justiției.

85. De asemenea, s-a menționat că, deși evaluarea competențelor magistraților ține de atribuțiile Colegiului de evaluare, încadrarea acțiunilor făptuitorului într-o normă inexistentă sau ignorarea obligației magistratului, la examinarea cauzei penale, de a consulta actualitatea normei aplicate se apreciază a fi inadmisibilă și nedemnă de statutul magistratului din cadrul instanței judecătorești cu competențe de realizare a controlului judecătoresc (Curtea de Apel Chișinău).

86. Consiliul Superior al Magistraturii a specificat că această poziție nu poate fi combătută nici de opinia magistraților precum că la examinarea cauzei s-a reieșit exclusiv din argumentele instanței de fond și legalitatea încetării procesului penal, deoarece în aceste condiții judecătorii nu sunt exonerati de obligația respectării condițiilor de judecare a apelului, enunțate la art. 414 din Codul de procedură penală.

87. Ca fiind irelevantă la aspectul dat, Plenul Consiliului a apreciat alegația judecătorului vizat referitor la faptul că, prin erorile admise de către instanța de apel nu au fost afectați participanții la proces, nefiind încălcate careva drepturi fundamentale ale acestora. Or, rămâne incontestabil

avantajul aplicării unei legi mai favorabile, inclusiv prin prisma principiului retroactivității legii penale.

88. În circumstanțele descrise, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut că acțiunile judecătorului Silvia Cegan (Vrabii) efectuate în procesul de înfăptuire a justiției în cauza penală de învinuire a lui Dumitru Coșneanu fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente a acesteia.

89. Dovada neprofesionalismului denotă și aplicarea eronată de către instanța de apel la stabilirea pedepsei definitive lui Dumitru Coșneanu a art. 85 alin. (1) din Codul penal în loc de art. 84 alin. (4) din Codul penal.

90. Consiliul Superior al Magistraturii a notat că acest fapt a fost stabilit și de Curtea Supremă de Justiție drept urmare a efectuării controlului legalității și temeiniciei deciziei instanței de apel. Tot Curtea Supremă de Justiție în decizia din 15 decembrie 2020, a indicat despre lipsa de responsabilitate și profesionalism a instanței de apel, care a examinat superficial apelul procurorului, fără a aplica corect prevederile Codului penal și ale Codului de procedură penală.

91. Plenul Consiliului a menționat că în acțiunile judecătorului Silvia Cegan s-a conturat existența elementelor constitutive ale componentei abaterii disciplinare, sub aspectul art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor - încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

92. Norme imperative se consideră, acelea, care impun a anumită conduită, de la care nu se pot face derogări, adică nu pot fi stabilite alte reguli pentru raportul lor juridic decât cele impuse. În baza acestor norme se poate cere săvârșirea unei acțiuni sau abținerea de la săvârșirea unei acțiuni, prin obligarea la un comportament de la care subiecții de drept nu se pot abate.

93. Astfel, normele de drept imperative se consideră acelea care impun subiecților de drept o acțiune sau îi obligă la o abstențiune, care stabilesc o conduită univocă și strict determinată obligatorie pentru subiectul de drept. De asemenea, aceste norme interzic subiectului de drept, sub sancțiune, derogarea de la ele sau neaplicarea lor.

94. În speță, Consiliul Superior al Magistraturii a constatat cu certitudine că magistratul Silvia Cegan, la examinarea cauzei penale sus menționate a încălcat normele imperative, care privesc încadrarea juridică a faptei comise de făptuitor (art. 322 din Codul penal). Iar, prin neaplicarea corectă a art. 322 alin. (1) din Codul penal magistratul a încălcat și reglementările privind acțiunea legii penale în timp, dar și efectului retroactiv al legii penale (art. 8 și 10 Cod penal).

95. Din dispoziția acestor norme rezultă caracterul imperativ al acestora, de la care nu pot fi admise derogări, judecătorul neavând altă opțiune decât

să acționeze într-un anumit fel. Încălcarea acestor norme nu pot fi justificate, având în vedere obligația judecătorului de a se conforma. Prevederile menționate supra nu acordă discreție nelimitată judecătorilor la aplicarea lor.

96. Totodată, caracter imperativ au și normele ce reglementează aplicarea pedepselor în cazul concursului de infracțiuni și unui cumul de sentințe stabilite la art. 84 și 85 din Codul penal, care la fel au fost încălcate de către instanța de apel.

97. În speță, inculpatul Dumitru Coșneanu a comis infracțiunea de care este învinuit la data de 3 decembrie 2016, iar sentința adoptată de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în privința lui a fost pronunțată ulterior, la 29 mai 2019. Așadar, inculpatul a săvârșit infracțiunea dedusă judecării până la pronunțarea sentinței în prima cauză, dar nu după pronunțarea acesteia.

98. Prin urmare, aplicabile cazului fiind dispozițiile art. 84 alin. (4) din Codul penal, care notează expres că, conform prevederilor alin. (1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

99. Instanța de apel contrar celor stabilite mai sus, la pronunțarea soluției a aplicat prevederile art. 85 alin. (1) din Codul penal, conform cărora dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - termenul de 15 ani.

100. De asemenea, conform concluziei Plenului Consiliului la judecarea apelului, magistrații au încălcat dispozițiile art. 414 din Codul de procedură penală, conform cărora instanța de judecată, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

101. Or, în cadrul cercetării disciplinare s-a determinat că, judecătorul Silvia Cecan nu a stabilit dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept

procesual penal au fost corect aplicate, dacă hotărârea adoptată conține răspuns la toate motivele invocate în apel.

102. Întru exonerarea judecătorului Silvia Cecan de răspundere disciplinară nu poate fi reținută poziția acesteia referitor la faptul că judecarea cauzei în ordine de apel deliberarea și adoptarea hotărârii poartă un caracter colegial respectiv, concluzia inspectorului judecător și a Plenului în partea în care s-a invocat/reținut că responsabilitatea nemijlocită și directă pentru actele întreprinse în vederea soluționării cauzei penale o poartă judecătorul-raportor, contravine normelor de procedură.

103. Mai mult, acest argument al reclamantei nu constituie nici temei de încetare a cauzei disciplinare în privința judecătorului Silvia Cecan, or, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a examinat cauza doar în limitele raportului Inspecției judiciare, așa cum o spune art. 34 alin. (5) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

104. Menționează că, pentru a fi antrenată răspunderea disciplinară a unui judecător este necesar să existe o conduită ilicită a acestuia de încălcare a obligațiilor de serviciu sau a normelor juridice, să existe o legătură de cauzalitate între fapta comisă și valoarea socială lezată, iar această faptă să fie comisă cu vinovăție, fie sub forma intenției, fie din neglijență gravă.

105. La definirea gravei neglijențe se circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procedural la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe asupra valabilității actelor întocmite de magistrat, a duratei procedurilor sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

106. Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție valabilitatea actelor întocmite de judecător, și pentru care un observator rezonabil, nu poate găsi o justificare.

107. Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

108. În rezultat, pentru a se putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție.

109. Din această perspectivă, reține, sub aspectul laturii subiective, că modul de încadrare juridică a faptei săvârșite, aplicarea normelor legale (actualității acestora) la examinarea cauzei penale, este expresia gravei neglijențe în exercitarea funcției prin nesocotirea normelor legale, faptele având consecințe grave, prin încălcarea drepturilor părților și aducere atingere și prestigiului justiției.

110. Or, în accepțiunea art. 15 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, judecătorii sunt obligați: b) să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora; c) să respecte întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației.

111. Reieșind din cele menționate, Consiliul Superior al Magistraturii susține că hotărârea nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestația împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău, este legală, certă, motivată, adoptată cu respectarea procedurii legale în coroborare cu normele legislative speciale derogatorii, iar aspectele invocate de reclamantă sunt declarative și lipsite de relevanță. Or, din conținutul cererii de chemare în judecată nu se atestă careva argumente în stare să desființeze hotărârea contestată.

ARGUMENTELE PĂRȚILOR ÎN ȘEDINȚA DE JUDECATĂ

112. În ședința de judecată, reclamanta Silvia Cecan și reprezentatul pârâtului Consiliul superior al Magistraturii – Olesea Ciobanu nu s-au prezentat, iar prin cererile din 5 martie 2025 au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

113. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.”

114. Art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ:

„Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)–e).”

115. Art. 219 lin. (1) din Codul administrativ:

„Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.”

116. Art. 15 alin. (1) al Legii nr. 544-XIII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului:

„Judecătorii sînt obligați:

a) să fie imparțiali;

b) să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora;

c) să respecte întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației;

d) să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor;

d¹) să respecte prevederile art.7 alin.(2) din [Legea nr.325 din 23 decembrie 2013](#) privind evaluarea integrității instituționale;

e) să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului;

f) să nu divulge secretul deliberării, informațiile obținute în ședință închisă, precum și datele urmăririi penale;

f¹) să declare actele de corupție și actele conexe acestora, faptele de comportament corupțional, care i-au devenit cunoscute în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

f²) să prelucreze datele cu caracter personal în conformitate cu prevederile [Legii nr.133 din 8 iulie 2011](#) privind protecția datelor cu caracter personal;

g) să depună declarația de avere și interese personale;

i) să-și verifice starea de sănătate în condițiile prevăzute la art.6¹.”

117. Art. 3 din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor:

„Judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art.4.”

118. Art. 4 alin. (1) lit. C) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (în vigoare la momentul derulării evenimentelor):

”Constituie abatere disciplinară:

c) acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente;

i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției;

119. Art. IV alin. (3) din Legea nr. 5 din 02.02.2023 cu privire la modificarea unor acte normative (răspunderea disciplinară a judecătorilor și activitatea inspecției judiciare):

”(3) Sesizările cu privire la faptele judecătorului care pot constitui abateri disciplinare, depuse până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor examina conform prevederilor legale în vigoare la data depunerii.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

120. În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

121. Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

122. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamânți a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiții de încălcare a unui drept prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii sunt întrunite.

123. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, reclamanta Silvia Cecan a utilizat corect tipul acțiunii în contestare, conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ pentru revendicarea drepturilor sale, or reclamanta prin acțiunea sa solicită anularea actului administrativ individual defavorabil, adică, hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 „Cu privire la contestația împotriva Hotărârii Plenului Colegiului Disciplina nr. 3/3 din 18 martie 2022 emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău”.

124. De asemenea, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamanta Silvia Cecan la instanța competentă jurisdicțional și teritorial. Or, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.

125. Potrivit, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

126. Art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19.07.1996, prevede că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate de orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

127. Astfel, din materialele cauzei rezultă că la 15 februarie 2024 a fost remis în adresa reclamantei Silvia Cecan copia hotărârii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 prin intermediul poștei electronice, (f. d 188, dosarul administrativ), acțiunea fiind depusă la 12 martie 2024, astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, acțiunea este depusă în termen.

128. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, la caz, motive de inadmisibilitate a prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ nu sunt, deci acțiunea este admisibilă și urmează a fi examinată în fond.

129. În privința netemeinicii acțiunii în contenciosul administrativ Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

130. În cadrul dezbaterilor judiciare, din analiza probelor administrate în conformitate cu legea, s-a stabilit cu certitudine următoarele fapte.

131. La 18 ianuarie 2021 președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Timofti a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii Nota informativă nr. 26 privind acțiunile judecătorului din cadrul Curții de Apel Chișinău, Vrabii (Cecan) Silvia.

132. În nota informativă președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Timofti s-a făcut referire la încălcări esențiale ale prevederilor Codului Penal și Codului de procedură penală, care indică o atârnare extrem de superficială a judecătorului raportor în cauza – Silvia Vrabii, fiind admise următoarele încălcări: La compunerea instanței de apel, contrar dispoziției președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău, a participat și a semnat decizia judecătorul Elena Cojocari în loc de judecătorul Alexandru Gafton, ce conform prevederilor art. 251 alin. (1) Codul de procedură penală, atrage nulitatea actului procedural. Nu s-a verificat dispoziția art. 322 alin. (1) Cod penal (red. 29.07.2016) care a suferit modificări prin Legea 157 din 29.07.2018, asupra căreia instanța de apel urma obligatoriu să se pronunțe, ce nu s-a realizat în speța dată, inculpatul fiind recunoscut vinovat în baza unei dispoziții anulate prin Legea nouă. La stabilirea pedepsei definitive inculpatului, greșit s-au aplicat prevederile art. 85 Cod penal, pe când urmau a fi aplicate corect prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, ce vorbește de lipsa de cunoștință, responsabilitate și profesionalism a judecătorului raportor.

133. Prin dispoziția nr. 37s-241m din 21 ianuarie 2021, sesizarea înaintată de către președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Timofti nr. 26 din 18 ianuarie 2021 privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului – Silvia Vrabie de la Curtea de Apel Chișinău, s-a repartizat inspectorului-judecător Diana Ioniță.

134. Prin rezoluția din 16 februarie 2021, inspectorului-judecător Diana Ioniță a dispus pornirea procedurii disciplinare și începerea cercetării disciplinare în privința judecătorului din cadrul Curții de Apel Chișinău, Silvia Vrabie, în baza art. 4 alin. (1), lit. c), i), j), p) din Legea cu privire la răspunderea disciplinată a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014.

135. La 16 martie 2021, inspectorului-judecător Diana Ioniță a întocmit raportul pe marginea verificării sesizării președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție Vladimir Timofti în privința acțiunilor judecătorului Silvia Vrabie de la Curtea de Apel Chișinău.

136. Prin hotărârea Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, s-a încetat procedura disciplinară intentată în temeiul sesizării (Notei informative nr. 241m din 20 ianuarie 2021), depuse de președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Timofti, în privința acțiunilor judecătorilor Cecan (Vrabii) Silvia de la Curtea de Apel Chișinău.

137. La 13 mai 2022, inspectorului-judecător Diana Ioniță a depus Contestație împotriva hotărârii Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, solicitând admiterea contestației, anularea hotărârii Colegiului Disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022 de încetare a cauzei disciplinare pornite în baza 4 alin. (1), lit. c), i), j), p) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014, în privința judecătorului din cadrul Curții de Apel Chișinău, Vrabii (Cecan) Silvia. Adoptarea unei noi hotărâri de constatare a abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6 al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 28.07.2014.

138. Prin hotărârea nr. 432 din 10 octombrie 2023, cu privire la contestația împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emisă în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât: Se admite parțial contestația depusă de inspectorul-judecător Diana Ioniță, împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău. Se anulează Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, în partea în care a fost încetată procedura cu privire la abaterile prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. c) și lit. i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău. Se adoptă o nouă hotărâre, prin care se constată abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. lit. c) și lit. i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, comisă de judecătorul Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău. În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, se încetează procedura disciplinară în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere disciplinară. În rest, Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022 se menține fără modificări.

139. Nefiind de acord cu hotărârea în cauză, la 12 martie 2024 Cilvia Cecan a depus cerere de chemare în judecată, în ordinea contenciosului

administrativ prin care a solicitat anularea actului administrativ individual defavorabil - hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 „Cu privire la contestația împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău”,

140. Analizând hotărârea contestată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată fără echivoc că, argumentele invocate de către reclamanta Silvia Cecan în susținerea poziției sale, nu sunt de natură să convingă instanța cu privire la ilegalitatea actului administrativ contestat și respectiv nu poate duce la anularea acestuia.

141. În ceea ce privește argumentul reclamantei precum că hotărârea în speță nu a fost redactată în cel mult 30 de zile așa cum prevede Legea, Completul de judecată reține că, actul administrativ nu poate fi anulat doar pe motiv că hotărârea motivată nu a fost redactată în termen, or, în sensul art. 224 alin (1) lit. a) din Codul administrativ, actul administrativ poate fi anulat **doar dacă acesta este ilegal și prin acesta este vătămat dreptul reclamantului.**

142. Prin urmare, pentru ca un act administrativ să fie anulat este necesară întrunirea cumulativă a două condiții: 1) actul să fie ilegal și 2) acesta să încalce drepturile reclamantului. Astfel că, ne redactarea hotărârii motiva în termen de 30 de zile, nu atrage automat ilegalitatea actului.

143. De asemenea, în alegațiile sale reclamanta mai indică că inspectorului judecător Diana Ioniță a fost depusă contestația împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022 cu depășirea termenului legal de 15 zile prevăzut de art. 39 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 (în vigoare la data depunerii sesizării).

144. La acest aspect Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, după cum rezultă din dosarul administrativ hotărârea Colegiului disciplinar nr. 3/3 a fost adoptată la 18 martie 2022, prin scrisoarea nr. 1190 din 29 aprilie 2022 copia hotărârii a fost comunicată inspectorului-judecător al Inspecției Judiciare – Diana Ioniță, iar potrivit mențiunii de pe scrisoare respectivă, copia hotărârii a fost primită de către inspectorul-judecător la 3 mai 2022. Totodată contestație împotriva hotărârii Colegiului Disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022 a fost depusă la 13 mai 2022, fapt confirmat prin ștampila aplicată, nr. de intrare 1688.

145. Astfel, se reține că, contestația inspectorului-judecător al Inspecției Judiciare – Diana Ioniță împotriva hotărârii Colegiului Disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022 a fost depusă în termenul prevăzut de art. 39 al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinată a judecătorilor, adică în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărârii motivate. Prin urmare

fiind declarative și lipsite de suport juridic probant argumentele reclamantei la acest aspect.

146. Cu referire la argumentul reclamantei precum că Președintele interimar al Curții Supreme de Justiție nu poate fi subiect care potrivit legii este în drept să depună sesizeze Inspekția Judiciară cu privire la pretensele încălcări disciplinare, Completul de judecată reține că acest argument este nefondat și contravine atât prevederilor legale, cât și logicii procedurii disciplinare.

147. Potrivit art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor prevede că, sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători poate fi înaintată de: a) persoana ale cărei drepturi au fost încălcate ca urmare a faptei comise de judecător **sau o altă persoană care poate invoca un interes legitim.**

148. Aliniatul 2 al aceluiași articol prevede că, subiecții prevăzuți la alin.(1) pot înainta sesizarea privind faptele care le-au devenit cunoscute în exercitarea drepturilor sau atribuțiilor de funcție ce le dețin sau în baza informațiilor difuzate de mass-media.

149. Art. 114 din Constituția Republicii Moldova coroborat cu art. 15 alin. (1) din Legea nr. 514 din 6.07.1995 privind organizarea judecătorească, stabilește că, justiția se înfăptuiește în numele legii prin Curtea Supremă de Justiție, curțile de apel și judecătorii.

150. La caz se reține că Președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, care a fost și președintele al completului de judecată care a examinat cauza penală în ordin de recurs, a participat nemijlocit la controlul legalității deciziei pronunțate de completul de judecată al Curții de Apel Chișinău în cauza penală privindu-l pe Dumitru Coșneanu, judecător raportor Silvia Cecan (Vrabie).

151. Astfel, normele de drept enunțate supra prevăd în mod expres persoanele care pot formula sesizare, incluzând și pe acele persoane care au un interes legitim.

152. Interesul legitim al Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție decurge din atribuțiile sale constituționale și legale de garant al legalității în procesul judiciar, precum și din obligația de a semnala neregulile constatate în hotărârile instanțelor inferioare. Iar controlul exercitat în recurs a relevat erori grave imputabile judecătorului-raportor (reclamanta), ceea ce justifică perfect formularea sesizării către Inspekția Judiciară.

153. Nota informativă întocmită de președintele interimar al Curții Supreme de Justiție a fost depusă la Consiliul Superior al Magistraturii și a

fost tratată de Inspekția Judiciară ca un act de sesizare conform art. 20 alin. (1) din Legea nr. 178.

154. Mai mult se constată că, președinții instanțelor, inclusiv ai Curții Supreme de Justiție, au nu doar dreptul, ci și obligația de a sesiza Inspekția Judiciară atunci când constată nereguli disciplinare grave, or în exercitarea atribuțiilor sale i-au devenit cunoscute fapte și acțiuni ale judecătorului Silvia Cecan (Vrabie) de la Curtea de apel Chișinău referitor la încălcarea normelor legale.

155. Prin urmare Președintele interimar al Curții Supreme de Justiție este, fără dubiu, subiect de drept care poate sesiza Inspekția Judiciară cu privire la abaterile disciplinare ale unui judecător, iar argumentul reclamantei în acest sens contravine prevederilor legale, din care considerente se va respinge ca neîntemeiat.

156. Totodată în cerere de chemare în judecată reclamanta a invocat că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut în acțiunile sale abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care a fost abrogat, iar Plenul nu o poate reține la momentul actual, nefiind reglementată de lege, la acest aspect Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr. 5 din 2.02.2023, în vigoare din 18.04.2023, pentru modificarea unor acte normative (răspunderea disciplinară a judecătorilor și activitatea inspekției judiciare), art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 a fost abrogat.

157. Potrivit dispozițiilor art. IV, alin. (3) al aceiași Legi, sesizările cu privire la faptele judecătorului care pot constitui abateri disciplinare, depuse până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor examina conform prevederilor legale în vigoare la data depunerii.

158. Astfel, pretinsa abatere disciplinară a fost săvârșită în anul 2020, la examinarea în ordin de apel a cauzei penale de învinuire a lui Dumitru Coșneanu, sesizarea (nota informativă) a Președintelui interimar a Curții Supreme de Justiție a fost depusă la 20 ianuarie 2021, când dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 erau în vigoare și produceau efecte juridice. Prin urmare abrogarea ulterioară a normei care prevede abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 178 din 25.07.2014, nu înlătură răspunderea pentru faptele comise anterior.

159. Nu poate fi reținut nici argumentul reclamantei referitor la faptul că, judecarea cauzei în ordin de apel, deliberarea și adoptarea hotărârii poartă un caracter colegial, respectiv reținerea concluziei că responsabilitatea nemijlocită și directă pentru actele întreprinse o poartă judecătorul-raportor contravine normelor de procedură, or, faptul că hotărârea este adoptată de un

complet nu exonerează judecătorul-raportor de răspundere disciplinară pentru erorile de drept sau procedurale imputabile modului în care a gestionat dosarul.

160. Totodată, după cum rezultă din nota informativă a Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție, au fost semnalate încălcări esențiale ale Codului penal și Codului de procedură penală care indică o atârnare extrem de superficială a judecătorului raportor în acea cauză – Silvia Cecan (Vreabie), prin raportul inspectorului-judecător Diana Ioniță au fost verificate acțiunile judecătorului Silvia Cecan (Vrabie) de la Curtea de Apel Chișinău, iar Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a examinat cauza în limitele raportului Inspecției judiciare, așa cum prevede art. 34 alin. (5) din Legea nr. 178.

161. Mai mult, judecătorul-raportor are sarcina de a pregăti cauza pentru dezbateri, de a examina dosarul în detaliu și de a prezenta în ședință raportul asupra faptelor, probelor și problemelor de drept. Această funcție implică o răspundere directă și personală asupra legalității și temeiniciei propunerii de soluționare a cauzei, chiar dacă hotărârea este semnată de întreg completul.

162. Faptul că hotărârea este adoptată de un complet nu exonerează judecătorul-raportor de răspundere disciplinară pentru erorile de drept sau procedurale imputabile modului în care a gestionat dosarul, iar judecătorul-raportor este principalul responsabil pentru verificarea încadrării juridice, actualitatea normei aplicate, respectarea compunerii completului și individualizarea pedepsei conform legii.

163. Suplimentar Completul subliniază că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii este suficient de motivată, conform cerințelor art. 31 și art. 118 din Codul administrativ, întrucât conține temeiurile de drept și de fapt care au stat la baza hotărârii. În motivare sunt descrise circumstanțele de fapt și de drept, precum și raționamentele care justifică adoptarea hotărârii.

164. Consiliului Superior al Magistraturii a examinat în mod efectiv argumentele și probele invocate de inspectorul-judecător și de reclamantă, analizând hotărârea Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18.03.2022 și constatările Curții Supreme de Justiție din 15.12.2020.

165. Prin urmare, Completul de judecată conchide că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 „Cu privire la contestația împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău”. este legală, temeinică și a fost emisă cu respectarea principiilor legalității. Consiliul a acționat în limitele competențelor sale legale, fără a depăși atribuțiile conferite de lege.

166. Actul administrativ individual contestat, prin care față de Silvia Cecan a fost constată abaterea disciplinară și încetată procedura disciplinară în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere disciplinară, a fost emis de către Consiliul Superior al Magistraturii în conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea principiului proporționalității prevăzut la art. 29 din Codul administrativ.

167. În lumina celor expuse, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, acțiunea înaintată de Silvia Cecan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea actul administrativ individual defavorabil - hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 „Cu privire la contestația împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău”, este una neîntemeiată, considerent din care urmează a fi respinsă.

168. În conformitate cu art. 191, alin. 5, lit. a), art. 224, alin. 1, lit. f) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Silvia Cecan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea actul administrativ individual defavorabil - hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 432/27 din 10 octombrie 2023 „Cu privire la contestația împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 3/3 din 18 martie 2022, emise în privința judecătorului Silvia Cecan de la Curtea de Apel Chișinău”.

Hotărârea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc